

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Областен управител на област Пловдив

Изм. № АК-01-151#3/05.07.2017

ДО

Г-Н СТОЯН БОГДАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
СТАМБОЛИЙСКИ
гр. Стамболийски, ул."Г.С.Раковски" № 29

КОПИЕ ДО:

Г-Н ГЕОРГИ МАРАДЖИЕВ
КМЕТ НА ОБЩИНА СТАМБОЛИЙСКИ
гр. Стамболийски, ул."Г.С.Раковски" № 29

Относно: *Връщане за ново обсъждане и съобразяване с дадените указания на Наредба за определяне критериите, реда и процедурата за репатриране на ППС без валидна документация на територията на община Стамболийски, в частта по чл.3, т.1, чл.12, ал. 1, чл. 13, чл.14 , приета с Решение № 121, взето с Протокол № 17 от 26.06.2017г.*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН БОГДАНОВ,

I. Във връзка с осъществен административен контрол, и на основание чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията, във връзка с чл. 45, ал. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, връщам за ново обсъждане в Общински съвет Стамболийски и съобразяване с дадените указания, в законовия 7-дневен срок, ***Наредба за определяне критериите, реда и процедурата за репатриране на ППС без валидна документация на територията на община Стамболийски (наричана за краткост Наредбата), в частта по чл.3, т.1, чл.12, ал. 1, чл. 13, чл.14, приета с Решение № 121, взето с Протокол № 17 от 26.06.2017г.***

Представям следните правни и фактически съображения:

Разпоредбата на чл. 3, т. 1 от Наредбата гласи, че *комисия, определена от кмета на общината установява наличието на излезли от употреба пътни превозни средства и издирва техните*

собственици. Ако това е невъзможно, се приема, че собственикът на пътното превозно средство е собственикът на прилежащия имот. Тази норма директно противоречи на правния режим на регистрация на моторни превозни средства, уреден в чл. 143 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП). От новелата на чл. 143, ал. 1 от Закона за движение по пътищата, която постановява, че пътното превозно средство се регистрира на собственика, следва задължението на всеки собственик да регистрира придобития от него автомобил. Регистрацията на превозното средство е и право на неговия собственик, тъй като съгласно чл. 140, ал. 1 от Закона за движение по пътищата, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само превозни средства, които са регистрирани. Следователно, за да може да ползва собствеността си мирно и по предназначение, така, както му гарантира това право чл. 1 от Протокол 4 на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, собственикът му има право, при спазване на изискванията на закона, да получи необходимата регистрация. От тази гледна точка, удостоверяващият юридически факт на принадлежността на правото на собственост върху моторно превозно средство, е единствено и само регистрацията му в съответните служби. От това следва, общинският съвет не може да тълкува своеволно чия собственост е паркираното към прилежащ имот пътно превозно средство.

На следващо място, съгласно нормата на чл. 12 от Наредбата „превозното средство се съхранява за период от три месеца от датата на принудителното му репатриране, като при желание от страна на собственика му да придобие повторно владение върху него с цел да го транспортира до място за съхранение на превозни средства, спрени от движение, той ще трябва да заплати административна глоба в размер на минималната работна заплата за страната към съответната дата.“ Тази разпоредба не съответства на предписаните от закона принудителни административни мерки, уредени в чл. 171, т.5, б. „а“ и „б“ от ЗДвП, съгласно които за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат изчерпателно изброените принудителни административни мерки, като на първо място е преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Така установените от законодателя предпоставки, при наличието на които е допустимо принудителното преместване, сочат на една изключителна ограниченост на ситуацияите, при които е допустима тази пряко въздействаща върху правото на неприкосновеност на личната собственост мярка. Това принудително преместване/репатриране се извършва, от една страна, при хипотезата на паркирано правилно превозно средство, но съществуват обстоятелствата, които налагат неговото преместване. В този случай, за новото местоположение на превозното средство се уведомява районното управление на Министерството на вътрешните работи, а разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на лицето или организацията, поискала преместването. Следователно, в зависимост от конкретния случай, е възможно инициаторът на преместването на ППС-то да бъде самата община, като разходите при това положение ще бъдат за нейна сметка, а не за собственика на пътното превозно средство.

Във втората хипотеза на преместване, уредена в чл. 171, т.5, б. „б“ от ЗДвП, пътното превозно средство следва да бъде паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите

участници в движението. В този случай лицата по чл. 168 от ЗДвП уведомяват районното управление на Министерството на вътрешните работи, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство. Разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното управление на Министерството на вътрешните работи. Следователно, и в този случай, разходът, който собственикът на автомобилът следва да заплати, е във вид на фиксирана „такса за отговорно пазене“, а не „административна глоба“. „Глобата“ е вид административна санкция, която се налага на лице, посочено като нарушител при установено в наказателно постановление неспазване на правилата на Закона за движение по пътищата, докато „такса“ е публично задължение, което се заплаща за предоставена административна услуга – в случая, действие по отговорно пазене на чужда вещ. Таксата в случая е в точно определен размер, а не, както е посочено в Наредбата „минимална работна заплата в страната“. И принудителната административна мярка, и административното наказание безспорно са държавна принуда - налагане чрез властта на държавата на конкретно поведение с неблагоприятни последици на съответния правен субект, независимо от неговата воля. И в двата случая става въпрос за административна принуда, тъй като се налага от административен орган във връзка с осъществяваната от него административна дейност. Но двете форми на административна принуда са подчинени на различен правен режим - различна е целта им, различни са предпоставките, при които възникват, различни са правните последици и компетентността на налагащия ги орган във връзка с тяхното изпълнение.

На следващо място, нормите на чл. 13 и чл. 14 от Наредбата са в разрез с конституционно закрепения принцип на неприкосновеност на частната собственост. Съгласно посочените норми *при непотърсване на превозното средство в рамките на три месеца от датата на репатриране, община Стамболийски издава разрешение за рециклиране на ППС, като получените средства са включени в бюджета на община Стамболийски. В случай, че собственикът на ППС, земеделска и горска техника възстанови владението си спрямо същата, но не я транспортира до обособените за това места в срок от три месеца от датата на повторното връщане, община Стамболийски има право да я репатрира повторно, без да предоставя възможност на собственика да върне владение върху движимата вещ.* Така формулираните подзаконовни норми на Наредбата излизат извън регламентиранията законови рамки на режима на прилагане на принудителните административни мерки. Преместване на превозното средство без знанието на собственика, а на още по-силно основание, невръщане на чуждата вещ, е изключително сериозно въздействие върху гарантираното от Конституцията неприкосновено право на частна собственост и тълкуването на нормите на ЗДвП не може да бъде разширително, а само *stricto iuris*. От гореизложеното следва, че формулиране на противоконституционни правила за поведение с подзаконов нормативен акт не може да произведе желаните правни последици, а оттам и правните субекти не могат да бъдат обвързани от валидни правни задължения относно излезлите от употреба собствени пътни превозни средства.

На следващо място, преместването на пътното превозно средство от органите по чл. 168, ал. 1 ЗДвП следва да бъде извършвано единствено и само на предварително публично оповестено място, където да бъде осигурено отговорно пазене на чуждата движима вещ. На няколко места в местната

Наредба се смесват понятия, от които не могат да се направи точен извод какви са предпоставките и условия за репатриране, рециклиране, спиране от движение на ППС, както и в кой случай става въпрос за площадка за временно съхраняване, център за разкомплектоване, място за съхраняване на спрени от движение ППС-та. Следователно, тези правни положения следва да бъдат прецизирани и пояснени с оглед правилното им изпълнение и правоприлагане.

Горните аргументи обуславят извод за незаконосъобразност на *Наредба за определяне критериите, реда и процедурата за репатриране на ППС без валидна документация на територията на община Стамболийски, в частта по чл.3, т.1, чл.12, ал. 1, чл. 13, чл.14 , приета с Решение № 121, взето с Протокол № 17 от 26.06.2017г.* поради съществено нарушение на материалния закон, представляващо основание по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК.

С оглед посочените правни и фактически съображения и на основание чл.45, ал.4 от ЗМСМА, връщам в законовия 7-дневен срок за ново обсъждане в общински съвет Стамболийски *Наредба за определяне критериите, реда и процедурата за репатриране на ППС без валидна документация на територията на община Стамболийски, в частта по чл.3, т.1, чл.12, ал. 1, чл. 13, чл.14, приета с Решение № 121, взето с Протокол № 17 от 26.06.2017г.*

На основание чл.45, ал.7 от ЗМСМА, Ви указвам, че следва да преразгледате Наредбата в посочените части, като порочите, обуславящи нейната частична незаконосъобразност, налагат същата да бъде отменена, в противен случай ще са налице основания да бъде оспорена по съдебен ред.

С уважение,

ЗДРАВКО ДИМИТРОВ /П/

Областен управител на област Пловдив